גמ' גר שנשא ממזרת דיש קידושין ואין עבירה. דגר מותר בממזרת לר' יוסי דאמר קהל גריס לא מקרי קהל לקמן בפרק בתרא (דף עג.): **ונתנייה.** גבי קידושין ויש עבירה במתני' בהדי אלמנה לכ"ג: **כל מקום דסיפא.** דיש קידושין ויש עבירה כל מקום כללא משמע לאתויי הך דלא פריש לה בהדיא: **ואיבעית אימא לעולם רבי יוסי היא.** דאמר גר מותר בממזרת ודקשיא לך כללא היא מתניתין לאו כללא כייל דלהכי תנא בה ואיזו זו היא כהנת ולויה כו' למימרא דהני הוא דהולד הולך אחר הזכר אבל יש אחרים אע"פ שיש קידושין ואין עבירה הולד הולך אחר הפגום: **ואיזו זו וכו' נא.** כלומר אם כן לאיזו זו דוקא אבל מידי אחרינא לא אזיל אחר הזכר גבי יש קידושין ואין עבירה: **והרי חלל וכו'.** ותנן לקמן (דף עז.) בת חלל זכר פסולה לכהונה אלמא אחר הזכר הוא ומיקרי חללה: **רבי דוסתאי ס"ל.** לתנא דידן דאמר (שם) בנות ישראל מקוה טהרה לחללין ובתה כשרה לכהונה: **והרי ישראל שנשא חללה דיש קידושין ואין עבירה.** דלא אסורה אלא לכהנים והולד הולך אחר הזכר דתנן לקמן (שם) בתו כשירה לכהונה ולא אמרינן חללה היא כפגום שבשניהם: **ונתנייה בהדיא.** גבי כהנת לויה וישראלית. ומשני משום דלא מתני לה אינה נישאת לו לתנא עם השאר בלשון קצר דיימא ואיזו (ה) כהנת לויה וישראלית וחללה שנשאו לכהן ללוי וישראל דמשמע חללה נמי לכהן אין עבירה: **והאיכא.** יש קידושין ואין עבירה דהולד הולך אחר הזכר הא דרבה בר בר חנה: **מצרי שני.** שנתגייר אביו: **מצרים ראשונה.** שנתגיירה היא: **בנה שלישי.** ומותר לישא ישראלית כדכתיב (דברים כג) דור שלישי יבא להם לכיון דיש קידושין ואין עבירה לבית אבותם קרינא ביה כישראל. והא דאמרינן ביבמות (דף עח.) להם הלך אחר פסולן היינו לענין ישראל שנשא מצרית או מצרי שנשא ישראלית דיש קידושין ויש עבירה עד שלשה דורות הולד הולך אחר המצרי (ו) דוילדו להם כתיב ואחריהם הולכים הולדות אבל במצרי ומצרית לא מיגמר לן (ז) הא להם מידי דהתם (ח) בתרוייהו להם קרינא ביה הוא מצרי והיא מצרית עכ"ל ודקדק הר"ם דלא תימא דוקא ישראל שנשא מצרית שייך לומר הלך אחר פסולן לפי שאין שניהם פסולין אבל בשניהם פסולין לא שייך לומר הלך אחר פסולן דשניהם פסולים שהרי עמוני ומצרית שניהם פסולים והולכים אחר הפגום (ט) אלא הדבר תלוי בזה כשהם משני עממים שייך לומר כן דקרא בשני עממים איירי וקאמר הלך אחר הפסול שבכל עם ועם אבל כששניהם מעם אחד לא שייך לומר כן:

כל מקום דרישא לאתויי ישראל שנשא חללה ודרבה בר בר חנה ואיזו זו למעוטי דרבין ורב דימי. פירוש אי אתיא כל מקום דרישא לאתויי מילתא דרבה בר בר חנה א"כ אתיא איזו זו למעוטי דרבין אבל לא דרב דימי משום דהא דרב דימי ליתא כיון דמילתא דרבה בר בר חנה איתא שהרי דברי זה סותרים את דברי זה דרבה בר בר חנה קאמר מצרי שני שנשא מצרית ראשונה בנה שלישי ולדברי רב דימי אינו אלא שני ואי לא אתיא כל מקום דרישא לאתויי מילתא דרבה בר בר חנה משום דלית הילכתא כוותיה א"כ נוכל לומר דאיזו זו דרישא אתי למעוטי ההיא דרב דימי: מנא

מתני' ר' יהודה היא. הקשה ה"ר יעקב מקולי לר' יהודה נמי איכא למיפרך הרי גר מצרי (א) שנשא ממזרת דיש קידושין ואין עבירה כדאמר לקמן (דף עד:) דמודה הוא בפסולי קהל דהיינו גר מצרי דמותר בממזרת ואפ"ה אמר דהולד הולך אחר הפגום והוי ממזר ותירץ ר"י בר אברהם דהגמרא לא נחית לאקשויי אא"כ יש אחד מהם כשר כגון גר כשר הראוי לבא בקהל שנשא ממזרת דהכי משמע ליה השתא דיש קידושין ואין עבירה וגר מצרי שנשא ממזרת שניהם פסולים ולכך לא רצה להקשות מייה מיהו בתר הכי פריך ממצרי אף על גב דאינו כשר לבא בקהל וה"ה דהוה מצי למיפרך ממצרי שנשא ממזרת אלא דפריך ליה אפיר:

ונתנייה. פי' בסיפא תנא כל מקום לאתויי ולא פריך ולתנייה בהדיא כדפריך בסמוך דכיון דסבר גר אסור בממזרת דאינקרו קהל הוי קלא בכלל ממזרת ותניה לישראל דתני במתניתין ולא צריך למיתנייה במתניתין טפי כולי האי ומ"מ איצטריך למיתני כל מקום דאי לאו הכי לא הוה מצי לאתויי (ט) (אלא) ממזרת ותניה לישראל לבד:

והרי חלל שנשא בת ישראל והולד הולך אחר הזכר. פירוש שהוא חלל כמו אביו וא"ת מאי פריך מה להבן פסול לאו משום דאזלינן בתר הזכר לחודיה אלא משום דנקבה פגומה שהיא אמו שהזכר פוסלה בביאתו והוי חללה ויש לומר דע"כ פסולו של בן לאו משום פסול דנקבה הוא דהא ישראל שנשא חללה יוכיח שבתו כשרה לכהונה ואף על גב שאמה פסולה אם כן משמע דאזלינן דוקא בתר הזכר לכן פריך אפיר:

הא מני ר' דוסתאי דאמר בנות ישראל בו'. וא"ת אמאי לא משני תנא כל מקום לאתויי כדאמרינן על ישראל שנשא חללה ויש לומר דא"כ מצינו למיפרך ונתנייה בהדיא ולא מצי נמי לשנויי משום דלא מתני לה דהיכי נתנייה כדאמרינן בסמוך דהא ודאי מצי למיתני במתניתין כהנת שנשאת לכהן וללוי ולישראל ולחלל שהרי לא הוזהרו כשרות לישא לפסולים (ט):

בנה שלישי הוי. פירש בקונטרס ומותר לישא ישראלית כדכתיב (דברים כג) דור שלישי יבא להם לכיון דיש קידושין ואין עבירה לבית אבותם קרינא ביה כישראל והא דקאמר ביבמות (דף עח.) להם הלך אחר פסולן היינו לענין ישראל שנשא מצרית או מצרי שנשא ישראלית דיש קידושין ויש עבירה עד ג' דורות הולד הולך אחר המצרי (ו) דוילדו להם כתיב אחריהם הולכים הולדות אבל במצרי ומצרית לא מיגמר לן (ז) הא להם מידי דהתם (ח) בתרוייהו להם קרינא ביה הוא מצרי והיא מצרית עכ"ל ודקדק הר"ם דלא תימא דוקא ישראל שנשא מצרית שייך לומר הלך אחר פסולן לפי שאין שניהם פסולין אבל בשניהם פסולין לא שייך לומר הלך אחר פסולן דשניהם פסולים שהרי עמוני ומצרית שניהם פסולים והולכים אחר הפגום (ט) אלא הדבר תלוי בזה כשהם משני עממים שייך לומר כן דקרא בשני עממים איירי וקאמר הלך אחר הפסול שבכל עם ועם אבל כששניהם מעם אחד לא שייך לומר כן:

כל מקום דרישא לאתויי ישראל שנשא חללה ודרבה בר בר חנה ואיזו זו למעוטי דרבין ורב דימי. פירוש אי אתיא כל מקום דרישא לאתויי מילתא דרבה בר בר חנה א"כ אתיא איזו זו למעוטי דרבין אבל לא דרב דימי משום דהא דרב דימי ליתא כיון דמילתא דרבה בר בר חנה איתא שהרי דברי זה סותרים את דברי זה דרבה בר בר חנה קאמר מצרי שני שנשא מצרית ראשונה בנה שלישי ולדברי רב דימי אינו אלא שני ואי לא אתיא כל מקום דרישא לאתויי מילתא דרבה בר בר חנה משום דלית הילכתא כוותיה א"כ נוכל לומר דאיזו זו דרישא אתי למעוטי ההיא דרב דימי: מנא מייתינן ליה מכל מקום דרישא ואיזו זו למעוטי דרבין לחודא: כל

[ה] [בכתי"י והולך, וכן בהמשך העמוד בכל מקום שלפנינו הולך בכתי"י והולך]. [ו] [לקמן עב: ע"ש אמנם בתוספתא פ"ה ה"ג אימא להדיא גר מותר בממזרת והולך ממזר דברי רבי יוסי] וכעי"ז הוא בכת"י, ועי' מהרש"א ולפנינו הוגה ע"פ המהרש"ל. [ז] [לקמן עב: תוספתא שם], [ד] [ועיל סד. לקמן עד: עז.], [ח] יבמות עח., [ט] [שם:], [י] [בכת"י "הולך הולך אחר"], [יא] [גליל ואיזו זו בהגהה], [יב] [ל"ל דיולדו להם כתיב, וכ"ה בפסוק (דברים שם) וביבמות שם], [יג] [ל"ל הוא. רש"ש], [יד] [ע"ב], [טו] [ל"ל ודרבין. רש"ש], [טז] ["אלא" ליתא בדפו"ר, ונוסף ע"פ מהרש"ל, ומחקו המהרש"ל. ולמהרש"א ל"ל לאתויי מממזרת, רש"ש], [יח] [בדלקמן עג ע"ב], [יט] [בדפו"ר דיולדו, וכ"ל], [כ] [גליל הא'], [כא] [בדפו"ר הה', וכ"ל כברש"ש], [כב] [בדלקמן בעמוד ב],

מוסף רש"י

גר שנשא ממזרת הולד ממזר. דכתיב לו הלך אחר פסולו (לקמן עב:). דאמר גר לא ישא ממזרת. קסבר דקהל גריס מיקרי קהל (שם). באומות הלך אחר הזכר. בשבע אומות לענין לא תחיה כל נשמה, הלך אחר הזכרים, נתגיירו הלך אחר הפגום שבשניהם. לענין יוחסין. (יבמות עח:).

מוסף תוספות

א. מצרי שני גר עמוני דמודה דלא איקרו קהל. תוס' הרא"ש.

עין משפט נר מצוה

קא א מיי' פט"ו מהל' אסורי ביאה הל' ז טוש"ע אה"ע סימן ד סעיף כב:

קב ב ג מיי' פרק י"ט מהל' אסורי ביאה הלכה יד טוש"ע אה"ע סימן ח סעיף ב:

קג ד מיי' שם פי"ב הלכה כ סמג לאוין קיב קטו טוש"ע שם סימן ד סעיף ו:

קד ה מיי' שם הלכה כא סמג שם טוש"ע שם סעיף ז:

תוס' ר"י הזקן

גמ'. נושא ממזרת. דקהל גרים לא איקרי קהל לר' יוסי. מצרי [שני]. שנתגייר אביו ונמצא שהוא שני. ראשונה. שנתגיירה היא. שלישי. ומותר לישראל דכתיב [דברים כג, ט] דור שלישי יבא להם בקהל ה'.